

Kansallissosialisten Uutislehti

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1078

12.11.2023 (134)

**Michael Kühnen
Johtaminen välillä
Volksgemeinschaft ja elitismi
Osa 1**

**ESIPUHEEN SIJAAN:
MINUN TUNNUSTUKSENI**

Kyllä - ihailen Adolf Hitleriä!

Hän oli yksi nuoruuteni sankareista, hän oli kapinallispäivieni johtava hahmo ja hän on edelleen sen tietoisien kansallissosialistisen vallankumouksellisen malli, joksi olen kypsynyt!

Adolf Hitler - JOHTAJA! Ei johtaja, ei pelkästään kiehtova historiallinen hahmo, vaan JOHTAJA: hän oli sitä niille, jotka saivat kokea hänet - ja hän on sitä edelleen niille, jotka hänen poliittisen testamenttinsa mukaisesti taistelevat kansallissosialistisen liikkeen säteilevän uudelleensyntymisen puolesta!

Aina kun kansallissosialisti suoraan tai epäsuorasti väittää olevansa Saksan tai jopa liikkeen uusi johtaja, hän kohtaa vastarintani - aina kun hyvää tarkoittava saksalainen haluaa kutsua minua sellaiseksi, tunnen sen kuin fyysisen kivun ja torjun sen: jokainen, joka vaatii itselleen Führerin arvonimeä vuoden 1945 jälkeen, on ylimielinen veijari ja loukkaa kansallissosialismin henkeä ja Adolf Hitlerin muistoa!

Liikkeessämme on jälleen järjestöjohtajia, johtotovereita, viranhaltijoita ja muita johtajia - NSDAP:n puoluejohtajia ja uuden valtakunnan kansallissosialistisia kanslereita täytyy olla ja jonain päivänä tulee olemaan, mutta on vain yksi

FÜHRER: Adolf HITLER! Führerissä aate ja puolue löysivät täydellisen ilmaisunsa, persoonallisuus ja asia olivat identtiset. Saksa ruumiillistui Führerissä, Saksan historian suurimmassa miehessä ja päättäjässä - Führerin, puolueen, kansallissosialismin ja Saksan välillä ei ollut enää mitään eroja. Siksi kansa seurasi häntä viimeiseen päivään asti. Adolf Hitler oli kohtalon mies:

Pakanallisina aikoina häntä olisi palvottu jumalana, keskiajalla jumalan lähettämänä.

Jopa me nuoret, jotka emme enää itse voineet kokea häntä, emme tarvitse uutta johtajaa: meillä on Adolf Hitler, hänen henkensä, hänen perintönsä, hänen tehtävänsä! Adolf Hitlerin jälkeen kukaan ei voi rinnastaa hänen persoonaansa aatteeseen, puolueeseen, Saksaan - vain tällaisen ainutlaatuisen historiallisen neron, vain tällaisen kohtalon miehen on kaitselmus valinnut ja vahvistanut siinä kansansa rajaton rakkaus ja palvonta. Me kaikki - pienet perilliset - palvelemme aatetta, olemme puolueen välineitä. Riveistämme voi nousta ja nousee johtajia, mutta johtaja - mies ja hänen tittelinsä - on meille jotain pyhää. Voi sitä, joka rikkoo sitä!

Kritiikkiä? Totta kai on kritiikkiä: Adolf Hitler oli myös ihminen, hänkin teki virheitä. Se, että johtaja ja puolue olivat identtisiä, merkitsi sitä, että väärän päätöksen sattuessa ei ollut vastapainoa. Seuraavassa tekstissä on paljon kriittisiä huomautuksia. Tämä on tarpeellista ja oikein - ei leikkiä kaikkietävää historian edessä, ei häpäistä Führerin muistoa, vaan pystyä välttämään samojen virheiden tekeminen tulevaisuudessa.

Läpi tämän teoksen kulkee perusajatus, että myös johtajien, myös tulevan puoluejohtajan, on nähtävä itsensä välineinä, palvelijoina, puolueen asiamiehinä: **Puolue on aina oikeassa, eikä Johtaja on aina oikeassa!**

Näin ollen voimme tehdä sen johtopäätöksen, että puolueen tehtävän rinnastaminen Führerin tahtoon osoittautui lopulta tuhoisaksi jopa poikkeuksellisen miehen Adolf Hitlerin aikana. Tahrimmeko Führerin muistoa tällä lausunnolla? Ei! Sillä tämän kaiken kattavan, kiehtovan ja muovaavan persoonallisuuden oli pakko kasvaa tällaiseen kaiken hallitsevaan asemaan. Adolf Hitlerin tahtoa vastaan - tätä tahdon neroutta vastaan - ei ollut vastapainoa, ei korjaavaa tekijää. Ei siksi, ettei hän olisi sietänyt sellaista, vaan siksi, ettei se olisi voinut löytää sisäistä oikeutusta eikä ulkoista hyväksyntää hänen varjossaan. Meidän on kuitenkin aina oltava tietoisia johtajamme hahmon ainutlaatuisuudesta ja poikkeuksellisuudesta. Hänen asemansa ei ollut normaali eikä sellaisena ole esimerkillinen meille, hänen perillisilleen! Adolf Hitler itse otti tämän huomioon poliittisessa testamentissaan ja nimitti valtakunnanjohtajan, valtakunnankanslerin ja puolustusministerin, tekemättä kuitenkaan selväksi, miten heidän työnsä ja

toimivaltansa pitäisi yksityiskohtaisesti kuvitella. Mutta ainakin tämä osoittaa FÜHRERin aseman ainutlaatuisuuden tunnustamista, jota hänen jälkeensä kukaan muu ei voi eikä saa vaatia itselleen tässä muodossa!

Kansallissosialismin johtaminen ei siis ole jäljitelmä kolmannen valtakunnan käytännöstä, jossa keskityttiin poikkeukselliseen ihmiseen Adolf Hitleriin. Johtajuus on ymmärrettävä uudella tavalla, Führer-periaate on määriteltävä uudelleen. Tämä on tämän työn ydin. Mutta muistelemme myös suuria kansallissosialistisia johtajapersoonia, jotka toimivat meille esikuvina ja joissa kansallissosialistinen johtajuus ruumiillistuu. Aloitamme kuitenkin ajatuksilla Führeristä, sillä vasta hänen historiallinen titaanihahmonsa teki kansallissosialismista sen voiman, joka lähti luomaan uutta maailmaa ja uutta aikakautta!

Michae Kühnen

Butzbachin vankila, 27.12. 1985/96 Führerin vuosi.

JOHTAJA

Kuten tuskin mikään muu kansa, saksalaiset tunnistavat itsensä suurmiehissään, johtajissaan, ja kunnioittavat heitä intohimoisesti: Siinä missä muut kansat löytävät identiteettinsä vahvasta ja luonnollisesta kansallistunteesta, valtiollisista symboleistaan, katkeamattomista perinteistään, valtiollisesta tai uskonnollisesta eetoksesta, hallitsijadynastiasta tai jopa perustuslaista, saksalaisilla on aina ollut vain johtajansa, jotka ruumiillistavat Saksaa ja mahdollistavat kansallisen itseluottamuksen yli kaikkien traagisten repeämien, mullistusten ja jakautumisten, kuten ne, jotka ovat aiheutuneet epäonnistuneesta keskiasemastamme Euroopassa ja siitä johtuvista naapureidemme tunkeutumisista ja vaikutuksista.

Keskiajan suuret saksalaiset keisarit - Otto Suuri ja kaksi Staufereiden keisaria Fredrik 1. Barbarossa ja hänen pojanpoikansa Fredrik II, "maailman hämmästy", jossa ensimmäinen keisarikunta saavutti huippunsa -, Luther, saksalaisen hengen vapauttaja ja saksalaisen standardikielen luoja, Fredrik Suuri, Bismarck, toisen keisarikunnan perustaja ja rautakansleri, he kaikki olivat johtavia hahmoja, heistä kaikista on tullut myös myyttisiä hahmoja, joiden mielikuvitukseen, kunnioitukseen ja rakkauteen saksalaiset tarttuvat ja joissa saksalaiset tunnistavat itsensä saksalaisiksi ja Saksa löytää itsensä yli kaikkien kuilujen ja jakolinjojen!

Adolf Hitler, kolmannen valtakunnan luoja, on JOHTAJA: hänessä Saksan historia, joka on samalla Saksan Führer-myytin historia, on valmis - hänen johdollaan Saksa saavutti suurimman valtansa, eikä kansa ole koskaan kunnioittanut ja rakastanut ketään muuta niin paljon! Saksan kansakunnan kerran

saavuttamaa valta-asemaa ja kansansa kunnioitusta ei tule tulevaisuudessa ylittämään Führer Adolf Hitleriä. Siksi me näemme hänessä Saksan historian täyttymyksen:

Meillä - perillisillä - ei ole muuta vaihtoehtoa kuin tarttua hänen työhönsä, muokata sitä ja antaa sille pysyvyyttä. Führerin perintö on tuhatvuotisen valtakunnan rakentaminen, kansallissosialistisen aatteen muovaama uusi järjestys ja luonnon mukainen uusi korkeakulttuuri.

Tämä parantaa haavat, murtumat, halkeamat ja säröt saksalaisessa kansallisessa yhteisössä, antaa kansallemme mahdollisuuden kehittyä luonnollisesti ja esteettä: uudessa valtakunnassa ja kansallissosialistisessa aatteessa Saksa löytää itsensä; uusi järjestys tarvitsee ja tuottaa myös johtajansa. Mutta Führer ja Führer-myytti, johon saksalaisen kansan on aina täytynyt turvautua selviytyäkseen sellaisenaan, säilyttääkseen itseluottamuksensa ja tahtonsa itseään puolustaa, eivät enää ole tarpeen. Olemme tämän velkaa Adolf Hitlerille ja hänen historialliselle ja ideologiselle perinnölleen, jonka hän jätti meille täytettäväksi! Kuka ja mikä tämä Adolf Hitler on meille, jotka kannamme hänen perintöään tulevaisuuteen?

Valtiomies Adolf Hitler syntyi Saksan ensimmäisen maailmansodan tappion tuskallisina päivinä, vuoden 1918 marraskuun kapinan synkkinä ja häpeällisinä päivinä, jolloin toinen valtakunta kaatui ilman kunniaa. Hän itse kuvailee tätä tunnustuskirjansa Mein Kampfin eräässä osassa, joka päättyy kuuluisiin sanoihin: **"Mutta minä päätin ryhtyä politiikoksi!"**

Mitkä olivat tämän poliitikon Adolf Hitlerin tavoitteet? Kaikkien poliittisten ponnistelujen kärjessä oli sen petturillisen marraskuun kapinan häpeän poistaminen, joka sinetöi Saksan tappion ja teki siitä lopullisen: **"Saksan historiassa ei saa enää koskaan olla marraskuista vuotta 1918!"**

Kun Versaillesin voittajavallat olivat lupaustensa vastaisesti päättäneet sovinnon ja oikeudenmukaisuuden rauhan sijasta Saksan nöyryyttämistä ja alistamisesta, Hitlerin päämäärä laajeni siten, että siihen kuului myös Versaillesin vastainen taistelu ja vapaan ja ylpeän Saksan luominen, joka käsittäisi kaikki saksalaiset. Tätä varten Saksan kansa oli muutettava yhtenäiseksi ja murtumattomaksi tahdon yhteisöksi, todelliseksi Volksgemeinschaftiksi, jossa kaikki luokat ja ryhmät tunnustaisivat isänmaansa, jonka puolesta he olisivat valmiita elämään, työskentelemään ja tarvittaessa kuolemaan. Tämä oli mahdollista vain, jos kansakunta ei olisi vain aristokraattisten ja porvarillisten kerrosten koti, jotka olivat aina tunteneet itsensä "kansallismielisiksi", vaan jos kansakunnasta tulisi myös kansan laajan massan ja ennen kaikkea työläisten koti: Työläisen voittaminen Saksan kansakunnalle - tästä tuli **kansallissosialistisen Saksan työväenpuolueen** olennainen sisäpoliittinen tavoite, jonka poliitikko Adolf Hitler rakensi taisteluvuosien aikana.

Mutta kun Saksan kansan tahtoyhteisö, joka perustui saksalaissosialismiin ja joka voitti työläiset kansakunnalle, oli toteutunut, kun Versailles'n diktaatti oli voitettu ja kaikki saksalaiset olivat löytäneet kotinsa YHDESSÄ valtakunnassa, silloin tämän valtakunnan oli vihdoin murtauduttava pois siitä traagisesta keskiasennosta, joka oli aina tehnyt siitä naapureidensa uhrin ja estänyt sen luonnollisen kehityksen. Tämän valtakunnan oli siis muokattava Eurooppaa keskipisteestä käsin ja saatava Saksan kansalle riittävästi elintilaa, jotta se voisi elättää itsensä, puolustaa itsenäisyyttään ja turvata kehityksensä, koskemattomana ja vapaana!

Nämä olivat poliitikko Adolf Hitlerin tavoitteet. Niiden saavuttamiseksi hän rakensi NSDAP:n. Hän otti vallan 30. tammikuuta 1933. Nyt hänen oli osoitettava olevansa valtiomies!

Nyt ei enää ollut kyse tavoitteiden muotoilusta vaan niiden konkreettisesta toteuttamisesta - toisin sanoen todellisen kansallisen yhteisön luomisesta sisäisesti voittamalla luokkaesteet, mikä oli edellytys kansallisen vapauden ja itsenäisyyden palauttamiselle ulkoisesti, Versailles'n diktatuurin voittamiselle, kaikkien saksalaisten yhdistämiselle ja riittävän elintilan saamiselle. Tätä varten valtiomies Adolf Hitler oli laatinut selkeän ja uskottavan konseptin: sisäisesti luokat ja kerrokset oli integroitava Saksan kansan tahtoyhteisöksi vanhan ja uuden Saksan yhteensovittamisen kautta.

Tämän sovinnon symboli oli "Potsdamin päivä", jolloin vanhan aikakauden voimat hallinnossa, taloudessa ja Reichswehrissä, joita pidettiin "pohjimmiltaan" kansallisina, tunnustettiin ja asetettiin uuden valtion palvelukseen ilman, että niiden valta-aseisiin kajottaisiin; samalla työläiset voitettiin sosiaalisen rakennushankkeen avulla. Ulkoisesti keisarikunnan ratkaiseva virhe oli vältettävä ja estettävä mahdollinen kahden rintaman tilanne; tämä oli tarkoitus saavuttaa luopumalla siirtomaista ja siitä aggressiivisesta maailmankauppapolitiikasta, jonka avulla oli tarkoitus neuvotella liitto Englannin kanssa; lisäksi Italia oli voitettava liittokumppaniksi, molempien liittojen oli eristettävä Ranska ja mahdollistettava marssi itään, jonka oli samalla tarkoitus tuhota bolsevismi ja saada elintilaa Venäjällä, josta oli määrä tulla "Saksan Intia". Tämä käsitys oli johdonmukainen, looginen ja vastasi Saksan etuja sekä tavoitetta oikeudenmukaisesta järjestyksestä Euroopassa - kenelläkään muulla kuin bolshevikkien Venäjällä ei ollut tässä prosessissa mitään menetettävää.

Valtiomiehen suoritusta ei pidä arvioida sen perusteella, menikö kaikki niin kuin hän oli alun perin suunnitellut, mutta ei myöskään sen perusteella, mitä hän itse asiassa halusi. On vain yksi mittari: menestys!

Vuoteen 1938/39 asti tämä menestys puhuu selvästi valtiomies Adolf Hitlerin

puolesta! Jos hän olisi kuollut vuodenvaihteessa 1938/39 tai jopa joutunut salamurhayrityksen uhriksi, kukaan ei olisi epäillyt, etteikö hän olisi ollut Saksan historian suurin valtiomies: noin 90 prosenttia Saksan kansasta oli yhdistynyt hänen takanaan, työväenluokasta oli tullut Saksan kansallisen yhteisön uskollisin osa, Versaillesin diktaatti oli revitty kappaleiksi, Itävallan ja Sudeettimaan saksalaiset olivat palanneet rauhanomaisesti kotiinsa valtakuntaan, ja Saksan ylivalta Keski-Euroopassa oli vakiintunut!

Kuusi vuotta myöhemmin uuden valtakunnan oli kuitenkin allekirjoitettava ehdoton antautuminen, ja Saksa menetti kaiken vapautensa, yhtenäisyytensä ja itsenäisyytensä. Viime kädessä valtiomies Adolf Hitler siis epäonnistui. Sitä ei saa peittää alleen. Adolf Hitler oli myös ihminen, hän teki myös virheitä. Tämän päivän kansallissosialistinen politiikka ei siis saa uupua kopioimaan kaikkea sitä, mitä Führer teki tai halusi valtiomiehenä. Vuoden 1945 epäonnistuminen ei ollut väistämätön kohtalo, vaan selkeä seuraus tehdyistä virheistä:

Sisäpolitiikassa yritys sovintoon olennaisesti taantumuksellisten voimien, hallinnon, talouden ja Wehrmachtin vanhan valtaeliitin kanssa sekä vallankumouksellisten kansallissosialistien eliminointi erityisesti SA:ssa 30. kesäkuuta 1934 osoittautui syvästi katastrofaaliseksi: juuri nuo taantumukselliset voimat sabotoivat sittemmin Saksan sodankäyntiä toisen maailmansodan aikana jatkuvalla maanpetoksella ja maanpetturuudella, ja niillä oli viime kädessä ratkaiseva osuus vastuusta tappiosta!

Ulkopolitiikassa liittoutumissuunnitelmia ei kuitenkaan voitu toteuttaa: Iso-Britannia oli sionistisen ja usa-amerikkalaisen vaikutuksen alaisena johdonmukaisesti menossa kohti uutta maailmansotaa tuhotaakseen Saksan vahvimpana eurooppalaisena valtana vanhan, vaikkakin vanhentuneen "voimatasapainopolitiikkansa" mukaisesti.

Kyse ei ollut Adolf Hitleristä, vaan muista kansallissosialistipoliitikoista, joiden käsitykset osoittautuivat jälkikäteen oikeiksi:

Ernst Röhm ja Georg Strasser, 30. kesäkuuta 1934 tapahtuneen taantumuksellisen murhasuunnitelman kaksi merkittävintä uhria! He olivat vaatineet johdonmukaista sosialistista vallankumousta taantumuksen eliminoimiseksi ja siten kansallissosialistisen hallinnon ja kansantalouden sekä kansallissosialistisen vallankumousarmeijan rakentamista - he halusivat Manner-Euroopan politiikkaan kuuluvaa yhdistymistä Ranskan ja Neuvostoliiton kanssa, liittoutumista kolmannen maailman heräävien kansojen kanssa ja rintama-asemaa brittiläistä imperiumia vastaan, jonka raunioilta olisi voitu voittaa elintilaa Saksalle. Tämä vallankumouksellinen kansallismielisyys on meidän perinteemme linja tänään: rintama kapitalistista länttä vastaan, tasapaino Neuvostoliiton kanssa,

liittoutuminen heräävien kansojen kanssa kaikkialla maailmassa ja sen sisällä todellisen kansallisen yhteisön perustaminen syvällisen, sosialistisen vallankumouksen kautta!

Viimeisessä, yksityiskohtaisessa poliittisessä analyysissään, niin sanotuissa "Bormannin diktaateissa" keväällä 1945, Adolf Hitler osoittaa jälleen kerran olevansa loistava valtiomies, tekee tilannekatsauksen epäonnistuneesta politiikasta ja kehottaa palaamaan taistelussa taantumusta vastaan kansallissosialistisen aatteen vallankumouksellisiin lähtökohtiin. Näin me kunnioitamme valtiomiehen elämäntyötä, ihailemme hänen onnistumisiaan, analysoimme hänen virheitään, jotta voimme välttää niitä tulevaisuudessa, tunnustamme hänen viimeiset oivalluksensa, mutta poliittisissa toimissamme emme kopioi menneisyyttä vaan muokkaamme omaa tulevaisuuttamme.

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUSSAUBAUORGANISATION

Der Kampf geht weiter !

Seitung Jahre nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Alle Nationalsozialisten sind einmütig aufgerufen: Voller und Kampfbereitschaft stehen wir ein für den Kampf um die Erlösung unserer weißen Völkern!

Die Bewegung ist zwar stärker geworden, aber die Gefahr des biologischen Völkermord ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Die verantwortliche Gruppe ist ohne Abzug, das Volkstum – gegen alle weißen Völkern (j) – zu kämpfen. Keine Mittel und Eisenbahnen, Überlebende und Kampfbereitschaft.

Ob "Jagd" oder "Utopie", ob in "Waldung" oder in "Herrschaft", ob mit "Propaganda" beworfen oder auf einem Schlachtfeld anderer Art. Jeder Nationalsozialist hat seine Pflicht!

Hilf Hitler!
Gerhard Laska

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

Kansallissosialisten Uutislehti
www.nsdapao.org

#1005 19.06.2022 (132)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Eturaportti
Mollyn haastattelu
Kolmas osa

NNK: Nykyiset projektit ovat selvästi filosofisia ja taiteeseen liittyviä.

Kerro aiempemmiksi tällaisista aiheiden vaikutuksesta poliittikkaan.

Molly: Adolf Hitler and the Army of Mankind (www.mourningtheincident.com/truth.htm): Yritän edelleen päivittää kuvagalleriaa, mutta enimmäkseen olen keskittynyt Adolf Hitlerin ja ihmiskunnan armojen. Minulla on nyt 21 sivua, ja minulla on vielä paljon tekemistä. Toisen maailmansodan tutkiminen on varsinainen miunakenttä. Eivät tietoa yhdistä asiasta ja löydät kaksi muuta tulkittavaa asiaa. Tuntuu vähän kuin olisi arkeologi, joka kaivaa esiin haudattua menneisyyttä. Menneisyyttä, jota he eivät haluaa tulla esiin. Vuosien jälkeen kerran kiinnä internetin tiedon ja

the NEW ORDER

Number 276 (2022) Founded 1978 April 26, 2022 (138)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defamation have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much-loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware Europeans and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture destruction, and non-mixing.

Whether "Jagd" or "Utopie", whether in election halls or street battles, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hilf Hitler!
Gerhard Laska

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO on maailman suurin Kansallissosialistisen propagandan toimittaja!

Painettuja ja verkkojulkaisuja useilla kielillä

Satoja kirjoja monilla kielillä

Satoja web-sivustoja monilla kielillä

SS Defender against Bolshevism
by Reichführer SS Heinrich Himmler
FOR DANMARK! MOD BOLCHEVISMEN!
Translated from the SS Original

Julius Streicher Der Jüdische Pflanz Book
The Poisonous Mushroom
Translated from the Third Reich Original
Der Giftpilz

Hitler in Italy
HITLER in ITALIEN
English / German Deutsch / English

SS Viewpoint - Vol. 9
Wife and Family

Theodor Fritsch
The Sins of High Finance

Luftwaffe War Art
Die Luftwaffe im Bild
English - German / Deutsch - English

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!